

Prvé čítanie

32. kapitola

¹Včasráno Lábán pobozkal svojich vnukov aj dcéry a požehnal ich. Potom sa Lábán pobral domov.

Boží anjeli v Machanajime

²Keď Jákob šiel svojou cestou, stretli ho Boží anjeli. ³Keď ich Jákob uzrel, povedal: To je Boží tábor. A dal tomu miestu meno Machanajim.

Jákovovo posolstvo a modlitba

⁴Potom Jákob poslal pred sebou poslov k svojmu bratovi Ézavovi do krajiny Séír, na územie Edómu. ⁵A rozkázal im: Toto povedzte môjmu pánovi Ézavovi: Takto vraví tvoj sluha Jákob: U Lábána som býval ako cudzinec a zostal som tam až doteraz. ⁶Nadobudol som si tam voly, osly, ovce, sluhov i slúžky a posielam posolstvo svojmu pánovi, aby som našiel milosť v твоjich očiach.

⁷ Potom sa poslovia vrátili k Jákobovi a povedali: Došli sme k tvojmu bratovi Ézavovi, ktorý ti ide oproti, a s ním 400 mužov. ⁸ Vtedy sa Jákoba zmocnil veľký strach a úzkosť. Nato rozdelil ľudí, čo boli s ním, ovce, rožný statok i ťavy na dva tábory ⁹ a povedal: Ak Ézav príde k prvému táboru a porazí ho, druhý tábor môže uniknúť.

¹⁰ Potom Jákob povedal: Bože môjho otca Abraháma, Bože môjho otca Izáka, Hospodine, ktorý si mi riekol: Vráť sa do svojej krajiny i do svojho rodiska a dobre naložím s tebou: ¹¹ Nie som hoden všetkej milosti a všetkej vernosti, ktorú si preukázal svojmu sluhovi, lebo len s palicou som prebrodil tento Jordán, a teraz mám dva tábory. ¹² Vyslobod' ma, prosím, z rúk môjho brata, z rúk Ézava, lebo sa ho bojím, že príde a zabije mňa i matky s deťmi. ¹³ Ale Ty si zaslúbil: Len dobre naložím s tebou a rozhojním tvoje potomstvo ako morský piesok, že sa nebude dať pre množstvo spočítať.

¹⁴ I prenocoval tej noci tam, a z toho,

čo mu prišlo pod ruku, vzal dar pre svojho brata Ézava: ¹⁵ dvesto kôz a dvadsať kozlov, dvesto bahníc a dvadsať baranov, ¹⁶ tridsať plekajúcich tiav a ich mladé, štyridsať kráv a desať juncov, dvadsať oslíc a desať osliat. ¹⁷ Zveril ich svojim sluhom, každú čriedu osobitne. Potom povedal sluhom: Chodte predo mnou, ale zachovávajúte odstup medzi jednotlivými čriedami. ¹⁸ Prvému rozkázal: Ak ťa stretne môj brat Ézav a opýta sa ťa, či si a kam ideš a čie sú tieto zvieratá pred tebou, ¹⁹ odpovedz: Patria tvojmu sluhovi Jákobovi; je to dar, ktorý posiela môjmu pánovi Ézavovi, a on sám je už za nami. ²⁰ Tak rozkázal aj druhému, aj tretiemu, aj všetkým, ktorí hnali čriedy: Podobne hovorte Ézavovi, keď ho stretnete, ²¹ a povedzte: Hľa, aj tvoj sluha Jákob ide za nami. Pomyslel si totiž: Udobrím si ho darom, ktorý ide predo mnou, a len potom sa mu ukážem na oči; azda ma prívetivo prijme. ²² Tak dar išiel popredku a on ostal tej noci v tábore.

Jákobov boj

23 Ešte tej noci vstal, vzal svoje obidve ženy i obe slúžky aj svojich jedenásť synov a prekročil brod na Jabboku. **24** Vzal ich a prepravil cez potok; prepravil aj všetko, čo mal.

25 Jákob však zostal sám, a nejaký muž s ním zápasil, kým nevyšla ranná zora.

26 Keď videl, že ho nepremôže, udrel ho po bedernom kĺbe. Jákobovi sa vytkol bederný kĺb, keď s ním zápasil. **27** A

onen mu povedal: Pust' ma, lebo vychádza ranná zora! Jákob však odpovedal: Nepustím ťa, iba ak ma

požehnáš. **28** Ten sa ho opýtal: Ako sa voláš? On odpovedal: Jákob. **29** Vtedy

onen riekol: Nebudeš sa už volať Jákobom, ale Izraelom, lebo si bojoval s Bohom aj s ľuďmi a zvíťazil si.

30 Vtedy Jákob prosil: Oznám mi, prosím, svoje meno! Onen mu však odpovedal: Prečo sa pýtaš na moje meno? A tam ho požehnal. **31** Jákob dal

tomu miestu meno Peniél, lebo - tak hovoril - videl som Boha tvárou v tvár a ostal som nažive. **32** Keď prechádzal

cez Penúél, vyšlo nad ním slnko, ale on kríval pre svoje bedro. ³³ Preto až po dnes Izraelci nejedia šľachy z bederného kĺbu, lebo onen sa dotkol šľachy na bedernom kĺbe Jákobovom.

Druhé čítanie

Uzdravenie človeka s vyschnutou rukou

¹ Keď zase vošiel do synagógy, bol tam človek, ktorý mal vyschnutú ruku. ² Aby Ho mohli obžalovať, dávali pozor, či ho uzdraví v sobotu. ³ I povedal človeku, ktorý mal suchú ruku: Staň si do prostriedku! ⁴ A spýtal sa ich: Či je dovolené v sobotu robiť dobre alebo zle; zachrániť život alebo zabiť? A oni mlčali. ⁵ Poobzeral si ich s hnevom a zarmútený zatvrdilosťou ich srdca, povedal tomu človeku: Vystri ruku! I vystrel ruku a bola mu zase zdravá. ⁶ Farizeji nato vyšli a hneď sa radili o Ňom s herodiánmi, že Ho zahubia.

Uzdravovanie viacerých chorých

⁷Ježiš sa so svojimi učeníkmi utiahol k moru a nasledoval Ho veľký zástup z Galiley; a podobne z Judska,

⁸Jeruzalema, Idumey, zo Zajordánska, aj z okolia Týra a Sidona prišiel veľký zástup k Nemu, lebo počuli o Jeho skutkoch.

⁹I povedal učeníkom: Pripravte mi loďku, aby ma zástup netlačil.

¹⁰Lebo mnohých uzdravil, takže všetci, ktorí na niečo trpeli,

tisli sa k Nemu, aby sa Ho dotkli. ¹¹A

aj posadnutí démonmi, ako Ho zbadali, padali Mu k nohám, kričali a volali:

Ty si Syn Boží! ¹²Ale On im prísne prikázal, aby nikomu nepovedali, kto On je.

Ustanovenie dvanástich

¹³Potom vystúpil na vrch, zavolať si tých, ktorých sám chcel. A oni prišli k Nemu.

¹⁴Vtedy ustanovil si dvanástich, aby boli s Ním, poslal ich kázať ¹⁵a dal im moc vyháňať démonov.

¹⁶Toto sú dvanásti, ktorých si ustanovil: Šimon, ktorému dal meno

Peter, ¹⁷Jakub Zebedeov a Ján, brat Jakubov, týmto dal meno Boanerges, to je Synovia hromu, ¹⁸ďalej Ondrej, Filip, Bartolomej, Matúš, Tomáš, Jakub Alfeov, Tadeus, Šimon Kanaánsky, ¹⁹Judáš Iškariotský, ktorý Ho aj zradil.

Spor o pôvode moci Ježišovej

²⁰Potom vošiel do domu, kde sa zase zišiel zástup, takže si nestačili ani chleba zajesť. ²¹Keď to počuli Jeho príbuzní, vyšli Ho zlapať, lebo hovorili, že postúpil z rozumu. ²²Ale zákonníci, ktorí prišli z Jeruzalema, hovorili, že má Belzebuba a že kniežaťom démonov vyháňa démonov. ²³Zavolať si ich vtedy a hovoril im v podobenstvách: Ako môže satan vyháňať satana? ²⁴Veď keby sa kráľovstvo rozdvojilo, to kráľovstvo nemôže obstáť; ²⁵a keby sa dom rozdvojil proti sebe, ten dom nebude môcť obstáť. ²⁶Keď aj satan povstane proti sebe samému a rozdvojí sa, nemôže obstáť, ale je s ním koniec. ²⁷Nikto

nemôže vojsť silnému do domu a ulúpiť mu jeho zariadenie, ak len prv nezviaže toho silného; len potom vylúpi mu dom. ²⁸Vpravde, hovorím vám, že všetky hriechy, aj rúhania, akokoľvek by sa synovia ľudskí rúhali, sa im odpustia; ²⁹kto by sa však rúhal Duchu Svätému, nemá odpustenia naveky, ale bude vinný večným hriechom.

³⁰(Povedal im to preto), lebo hovorili: Má nečistého ducha!

Matka a bratia Ježišovi

³¹Tu prišla Jeho matka a Jeho bratia; zostali vonku a poslali po Neho.

³²Zástup, ktorý sedel okolo Neho, Mu povedal: Ajhľa, Tvoja matka a bratia i sestry sú vonku a hľadajú Ťa. ³³A On im odpovedal: Kto je moja matka a moji bratia? ³⁴A poobzerajúc sa po tých, čo sedeli okolo Neho, povedal: Ajhľa, moja matka a moji bratia! ³⁵Lebo kto činí vôľu Božiu, ten mi je bratom aj sestrou aj matkou.

www.ychthis.com
www.ychthis.webnode.sk
Modlitby, Výklady, Biblia